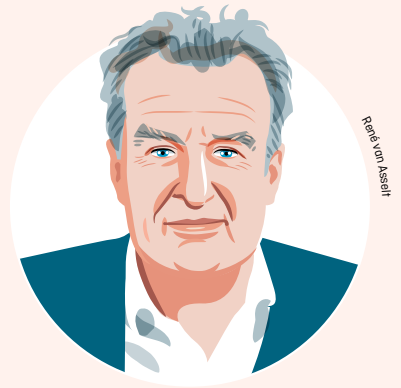

De Nederlandse stikstofnormen zijn echt krankzinnig

Pakweg de drol van een grauwe gans. Zo weinig stikstof (0,07 gram per hectare per jaar) mogen bedrijven deponeren bij natuurgebieden. In Duitsland is dat 300 gram, in Denemarken 700. Onze norm is ruim 4.000 keer zo streng als die in Duitsland en 10.000 keer de Deense, voorwaar toch geen bananenlanden.

Neem Rottumerplaat. Op dat eiland in de Waddenzee woont geen hond. Er zijn geen Hoogovens, er is geen auto, geen boer. Toch overschrijdt Rottumerplaat de stikstofnorm. Dat toont aan dat er iets niet deugt. Nou zijn wel meer normen raar in Nederland (PFAS, pesticiden), maar de stikstofnormen zijn meer dan raar. Ze zijn – sorry, er is geen beter woord voor – krankzinnig.

Voor alle duidelijkheid, stikstof is geen hoax. Het staat buiten kijf dat te veel stikstof in de bodem (deels een na-ijleffect uit de tijd dat er twee keer zoveel stikstofoxide en ammoniak in de lucht zat) een vermestend en verzurend effect heeft. Daardoor worden op voedselarme natuurgebieden zeldzame planten die niet veel stikstof nodig hebben, verdrongen. Dat is geen hypothese van ecologen, het is echt zo. Zie hoe allerlei bijzondere planten en insecten terugkeren wanneer neutraliserende kalk wordt gestort in een natuurgebied als De Ginkel (Ede).

Dat gezegd hebbende, het is vrij logisch dat je in een dichtbevolkt en hooggeïndustrialiseerd land minder beschermenswaardige natuur hebt. Toch bracht het Centraal Bureau voor de Statistiek onlangs naar buiten dat de LPI (Living Planet Index, een maat voor biodiversiteit) in Nederland met 13 procent is toegenomen sinds 1990.

Dat maakt de recente uitspraak van de rechtbank Den Haag, die stelt dat actiegroep Greenpeace deels gelijk heeft en de overheid een strenger stikstofbeleid moet voeren, extra pikant. De rechter bestendigt allereerst een bizar beleid: zelfs wanneer Nederland geheel zou ontvolken, voldoet het in 2030 nog steeds niet aan de eis van Greenpeace, doordat uit omringende landen te veel stikstof naar binnen waait.

De rechters beroepen zich op een vermeende slechte staat van de natuur, en daar valt dus anders tegenaan te kijken. Ook wegen ze niet mee dat stikstof de staart is van een grotendeels verdwenen probleem: milieuvervuiling. Het milieu staat er goed voor. Er waren hier eens zo'n twintig soorten vervuiling en ze zijn bijna allemaal sterk teruggedrongen, met zwaveldioxide (99 procent reductie sinds 1970) als speerpunt.

Nu we het er toch over hebben, waarom neemt de rechter Greenpeace überhaupt serieus? Dat was toen ze tegen kernproeven en het doodknuppelen van zeehondjes protesteerden een respectabele rebellenclub, maar het zijn nu maatschappelijke saboteurs, die principes belangrijker vinden dan mensen: google maar eens hoe de organisatie al decennialang gouden rijst tegenwerkt, een innovatie die levens in de Derde Wereld kan redden. Greenpeace verdient billenkoek, geen respect.

Dat krijgt het wel van de rechtbank. 'Ja meneer Greenpeace, natuurlijk meneer Greenpeace.' Zelfs de wetenschappelijke rapporten waarop de rechter zich beroept, waren opgesteld door een onderzoeker die werd betaald door Greenpeace. En als Nederland het strenge stikstofdoel niet haalt (die kans is zeer groot) ontvangt de actiegroep 10 miljoen euro van de staat. Hoezo? Greenpeace beheert geen natuurgebieden, dus loopt geen schade door stikstofdepositie.

Waarom benaderen rechters natuur trouwens zo nationalistisch? Het kenmerk van links (de meeste rechters stemmen D66, blijkt uit enquêtes) was altijd internationalisme, verzet tegen patriottisme. Welnu, uit de rechterlijke uitspraken walmt een intense spuitjeslucht. Al die stikstof-allergische plantjes en beestjes komen in heel Europa voor. Waarom moeten ook wij ze dan per se binnen de grenzen hebben?

Tot slot, Greenpeace en de rechters duperen uiteindelijk ook de natuur. De stikstofwaanzin verlamt het land. De huizenbouw, het bedrijfsleven, enzovoort. En *pecunia non olet*, geld stinkt niet: welvaart is goed voor natuur en milieu. In rijke landen is minder milieuvervuiling en als er eenmaal brood op de plank is, zijn burgers te porren voor de natuur. Als Nederland gaat de-industrialiseren en verarmen door de troika stikstof, energietransitie en Europese Green Deal (deels promotie van biologische landbouw) gaat dat uiteindelijk ook ten koste van de bloemetjes en bijtjes.

Greenpeace verdient geen respect maar billenkoek